АЛЬТЕРНАТИВНІ ПІДХОДИ ЩОДО КОМПОНЕНТНОГО ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В УМОВАХ ПРОВАДЖЕННЯ ЗМІН

ALTERNATIVE APPROACHES TO COMPONENT ACCOUNTING OF FIXED ASSETS IN THE CONDITIONS OF CHANGES

У статті здійснено критичну оцінку змін у законодавстві щодо визнання активів основними засобами за критерієм їхньої вартості понад 20000 грн., що надало можливість оцінити переваги й недоліки методів нарахування амортизації, необхідності переведення основних засобів до складу інших необоротних матеріальних активів підприємства. Досліджено проблематику щодо ведення обліку об'єктів основних засобів за МСБО в аспекті застосування «компонентного» підходу. Визначено завдання компонентного обліку структурних складників об'єктів основного засобу, що забезпечить врахування різних строків корисного використання (експлуатації), вибір доцільних методів нарахування амортизаційних відрахувань кожної окремої частини об'єкта основного засобу. Акцентовано увагу на методологічних положеннях стосовно обліку окремих компонентів основних засобів за МСБО 16 «Основні засоби», що дало можливість підтвердити доцільність їх запровадження до національної практики ведення бухгалтерського обліку з метою достовірного висвітлення та розкриття інформації щодо балансової вартості об'єктів основних засобів у фінансовій звітності підприємств. Обґрунтовано необхідність та зручність застосування компонентного обліку у процесі здійснення капітальних та поточних ремонтів у розрізі складових частин об'єкта основного засобу у загальному складі.

Ключові слова: основні засоби, об'єкт основного засобу, компонентний облік, амортизація, строк корисного використання, МСБО.

В статті осуществлена критическая оценка изменений в законодательстве по признанию активов основными средствами по критерию их стоимости более 20000 грн., что позволило оценить преимущества и недостатки методов начисления амортизации, необходимости перевода основных средств в состав других необоротных материальных активов предприятия. Исследована проблематика по ведению учета объектов основных средств по МСФО в аспекте применения «компонентного» подхода. Определены задачи компонентного учета структурных составляющих объектов основного средства, что обеспечит учет различных сроков полезного использования (эксплуатации), выбор целесообразных методов начисления амортизационных отчислений каждой отдельной части объекта основного средства. Акцентировано внимание на методологических положениях по учету отдельных компонентов основных средств по МСФО 16 «Основные средства», что позволило подтвердить целесообразность их внедрения в национальную практику ведения бухгалтерского учета с целью достоверного отображения и раскрытия информации о балансовой стоимости объектов основных средств в финансовой отчетности предприятий. Обоснована необходимость и удобство применения компонентного учета в процессе осуществления капитальных и текущих ремонтов в разрезе составных частей объекта основного средства в общем составе.

Ключевые слова: основные средства, объект основного средства, компонентный учет, амортизация, срок полезного использования, МСБУ.

УДК 657

<https://doi.org/10.32843/infrastuct43-76>

Майстер Л.А.

к.е.н., доцент кафедри обліку та оподаткування

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

Maister Lyudmila

Vinnitsia Institute of Trade and Economics
Kyiv National University of Trade and Economics

The article critically evaluates changes in the current legislation in terms of recognizing assets as fixed assets on the criterion of their value over UAH 20,000, which provided an opportunity to take into account and assess the advantages and disadvantages of depreciation methods chosen for application, the need to transfer fixed assets non-current tangible assets of the enterprise. The comparison of the recognition of the object of fixed assets according to the requirements of national and international accounting practices, which allowed to prove the need to introduce elements of component accounting. The problems and modern approaches to the accounting of fixed assets according to international accounting standards (IAS) in terms of "component" approach are studied. The advantages and tasks of component accounting of structural components of fixed assets are determined, which will take into account different useful lives (operation), the choice of appropriate methods of depreciation of each part of the fixed asset. The need for accounting for the distribution of the initial value of the fixed asset on the value of individual components in accordance with the need in the case when the supporting documents do not contain information on its individual components and the calculation of the value of components of the object, given their market values and professional judgments accountant and financier. Emphasis is placed on the generalized methodological provisions regarding the accounting of individual components of fixed assets under IAS 16 "Fixed assets", which provided an opportunity to confirm the feasibility of their introduction into national accounting practice in order to reliably cover and disclose accounting information on the book value of fixed assets in financial statements of enterprises. The necessity and convenience of application of component accounting in the process of capital and current re-pairs in the context of the components of the fixed asset in the general composition are substantiated. It is established that in the case of component accounting, it is important to disclose accounting information about fixed assets in the financial statements as a holistic asset without specifying information about its components.

Key words: fixed assets, item of property, plant and equipment, component accounting, depreciation, useful life, IAS.

Постановка проблеми. Процес ведення бухгалтерського обліку в умовах сьогодення є досить актуальним, трансформаційним та динамічним. Це зумовлено постійним впровадженням методологічних засад міжнародних стандартів обліку до національних положень. В американських та європейських країнах досить актуальним нині є питання ведення «компонентного» обліку об'єктів основних засобів. Зазначене обґрунтовується

практичним застосуванням вагомим можливостей щодо детального оцінювання «компонентів» основного засобу, вибору для них різних методів нарахування амортизації, врахування різних строків корисного використання (експлуатації) та професійних суджень бухгалтерів з метою достовірного відображення балансової вартості об'єктів основних засобів як суттєвих складників активів підприємства у фінансовій звітності підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематичними питаннями удосконалення обліку об'єктів основних засобів займалися низка вітчизняних та зарубіжних науковців-теоретиків та практиків, серед яких варто відзначити праці: В. Васильківського [2], А. Василенко [2], В. Карпової [2], О.О. Лисиченко [3], В. Прокопенко [2, 12], О.М. Откаленко [4], Л.А. Майстер [4], І. Чалого [2] та інших.

Постановка завдання. Метою проведеного дослідження є необхідність удосконалення та впровадження у національну систему ведення бухгалтерського обліку елементів міжнародної методології компонентного обліку об'єктів основних засобів.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Основні засоби зазвичай становлять значну інвестицію для підприємства, і кожен необоротний актив може включати багато компонентів, що потребує особливої уваги. Компонентний облік повинен мати місце в реальності за умови окремого визначення термінів корисного використання значних компонентів основних засобів. Така вимога відома як «обліковий компонент». Підприємства повинні окремо визначати та оцінювати суттєві компоненти з різним терміном корисного використання. Оскільки кожен спеціаліст із бухгалтерського обліку має унікальні міркування, то в питанні ідентифікації компонентів важливим є визначитися з поняттям компонентного обліку. Першочергово вкрай важливо, щоб компоненти одного активу для цілей бухгалтерського обліку розглядалися як різні активи.

Компонентність основних засобів, по суті, включає їх поділ на різні компоненти в книгах обліку. Це дозволяє підприємствам рахувати кожен складову частину як індивідуальний основний засіб, а також надає можливість скористатися різницею фізичного та економічного життя окремих компонентів основного засобу. Тому слід використовувати різні методи для зносу основних засобів залежно від їхнього фізичного життя, що залежить від терміну експлуатації, амортизації з більш високими показниками чи з тривалим терміном експлуатації. Практика ведення господарської діяльності детально описує життєвий цикл основного засобу, який включає щонайменше три з цих етапів, таких як: купівля, амортизація, аудит, переоцінка, зменшення корисності та вибуття.

У журналах господарських операцій кожен основний засіб має обліковий запис, де реєструється вся фінансова діяльність, пов'язана з ним. Облік основних засобів – це розуміння того, як правильно враховувати інвестиції, які здійснюються в процесі діяльності, і розуміння того, що вважатиметься капіталізованою вартістю. Максимальна вартість основного засобу зношується з часом у зв'язку із його практичним використанням. Загалом

облік основних засобів – це розмежування того, які витрати можуть бути капіталізовані, і того, які слід негайно скоротити протягом року.

Для забезпечення достовірності фінансової звітності дотримуються правил та стандартів бухгалтерського обліку, які включають документування господарських записів, оцінку основних засобів та дотримання правил податкового законодавства. Загальноприйняті облікові процедури у своїй сукупності формують національний стандарт, поряд з яким активно впроваджуються Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) (Лондон); Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО), якими надаються положення щодо ведення обліку для бізнесу по всьому світі.

Поряд із зазначеним вище, доволі актуальним нині є питання щодо збільшення вартісної межі основних засобів. Зокрема, законопроект № 1210 від 16.01.2020 р. збільшення вартісної межі основних засобів із 6000 грн. до 20 000 грн. Відповідні зміни мають бути внесені до п. 14.1.138 ПКУ [7; 9]. Мається на увазі впровадження зазначеної зміни до чинного законодавства, а саме якщо вартість матеріальних активів не перевищуватиме 20000 грн., то в податковому обліку вони не будуть визнаватися основними засобами. Звісно, з податкової позиції, наслідком означених змін щодо збільшення вартісного порогу для класифікації основних засобів до 20 000 грн. слідуватиме збільшення кількості активів, які визнаватимуться як малоцінні необоротні матеріальні активи. Цей аспект можливо оцінити таким чином: списання таких активів відбуватиметься швидше, зокрема, 50/50 або в розмірі 100% у момент введення їх в експлуатацію. Слід додати й те, що ст. 138 ПКУ доповнено інформацією про те, що «амортизація не розраховується за період не використання (експлуатації) основних засобів у господарській діяльності у зв'язку з їх модернізацією, реконструкцією, добудовою, дообладнанням, поліпшенням та консервацією» та «для цілей розрахунку різниці, на яку збільшується фінансовий результат до оподаткування відповідно до пп. 140.2 ПКУ, платник податків зобов'язаний вести окремий облік процентів, що були капіталізовані (включені до собівартості) відповідно до положень міжнародних та/або національних стандартів обліку» [7; 9]. Разом із зазначеним, слід акцентувати увагу на те, що у зв'язку із введенням у дію закону № 1210 з'являється можливість прискореної амортизації об'єктів основних засобів [9].

У бухгалтерському обліку всі активи підприємства розподіляють на оборотні та необоротні. Відповідно, вважається, що усі активи, які не є оборотними, визнаються необоротними. До складу таких необоротних активів, серед інших, належать основні засоби. Для організації обліку

основних засобів на національному рівні затверджено П(С)БО 7 «Основні засоби» [8], П(С)БО 28 «Зменшення корисності активів», а також на міжнародному рівні застосовують МСБО 16 [5] та МБО 36.

З призми національної системи ведення бухгалтерського обліку, основні засоби – це матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік) [8].

Об'єкт основного засобу можливо визнати таким, якщо він задовольняє такі вимоги:

- 1) має матеріальну форму;
- 2) одночасно підходить до визначення активу (тобто, контролюється підприємством у результаті минулих подій; існує ймовірність отримання економічних вигод від його використання; вартість основного засобу може бути достовірно визначена та підтверджена документально сума понесених на їх придбання витрат);
- 3) утримуються підприємством для їх використання у господарській діяльності;
- 4) очікуваний строк корисного використання основного засобу становить більше 12 місяців (або операційного циклу, за умови, коли він триває більше одного року) [8].

За МСБО 16 відстежуються аналогічні вимоги до визначення основного засобу, а саме:

- 1) утримуються для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг, для адміністративних цілей чи здачі в оренду;
- 2) використовуватимуться на підприємстві більше, ніж один період [5].

Питання визначення об'єкта основного засобу трактується П(С)БО 7 «Основні засоби» таким чином:

- це закінчений пристрій з усіма пристосовуваннями до нього;
- конструктивно відокремлений предмет, призначений для виконання певних самостійних функцій;
- відокремлений комплекс конструктивно з'єднаних предметів однакового або різного призначення, що мають для їх обслуговування загальні пристосовування, приладдя, керування та єдиний фундамент, унаслідок чого кожен предмет може виконувати свої функції, а комплекс – певну роботу тільки в складі комплексу, а не самостійно;
- інший актив, що відповідає визначенню основних засобів, або частина такого активу, що контролюється підприємством.
- якщо один об'єкт основних засобів складається з частин, які мають різний строк корисного

використання (експлуатації), то кожна з цих частин може визнаватися в бухгалтерському обліку як окремий об'єкт основних засобів [8].

Звернувшись до МСБО 16, відстежуємо відсутність визнання об'єкта основного засобу, однак у такому разі слід покладатися на професійне судження бухгалтера, тобто враховувати усі фактори та обставини під час складання конкретних окремих одиниць у групу. У цьому разі мається на увазі об'єднання одиниць основних засобів, однорідних за характером та використанням їх у процесі провадження господарської діяльності, зокрема йдеться про їх приналежність до одних класів [5].

Або, навпаки, є можливість розділити об'єкт основного засобу на кілька активів, адже з часом можливим буде здійснення окремого вилучення кожної частини. Тому актуальним є розділення активу на частини та фіксування його як розділеного активу. Проведене «розщеплення» створює новий актив, але зберігає ідентифікатор вихідного активу. Розділення об'єкта основного засобу є можливим за кількістю або за балансовою вартістю.

У П(С)БО 7 «Основні засоби» існують роз'яснення щодо «компонентного» обліку об'єкта основного засобу. Йдеться про те, що у тому разі, коли окремий об'єкт основного засобу складається із відокремлених частин, кожна з яких має різний строк корисного використання (експлуатації), можливим є визнання в бухгалтерському обліку їх окремими об'єктами основних засобів. Зазначений підхід можна вважати альтернативним, оскільки він забезпечує реальний розподіл витрат, пов'язаних із нарахуванням амортизації (зносу) між періодами у відповідності до очікуваного терміну експлуатації тих самих «компонентів». Як наслідок, у результаті необхідності заміни компонентів зручним та простішим стає їх бухгалтерський облік [8].

Слушною думкою, яку варто взяти до уваги у процесі організації обліку на підприємстві, вважаємо твердження авторки О.О. Лисиченко, суть якої полягає в тому, що «основними питаннями, які потребують висвітлення в Наказі про облікову політику підприємства, є: 1) умови розподілу об'єктів на компоненти; 2) вартісний поріг, з якого об'єкти відносяться до окремих облікових одиниць; 3) встановлення строку корисного використання; 4) методика нарахування амортизаційних відрахувань; 5) організація та методика обліку проведення ремонтів. Для встановлення умов розподілу об'єктів на компоненти в Наказі про облікову політику необхідно визначити «поріг суттєвості» для них та частоту проведення ремонтів (заміни). На встановлення цього показника в обліковій політиці впливають такі фактори, як: строк корисного використання, значна вартість компонента» [3, с. 145].

Компонентизація цілісного об'єкта основних засобів повинна бути реалізована будь-яким підприємством незалежно від виду його економічної діяльності. Компонентний облік об'єктів основних засобів за міжнародними стандартами значно відрізняється від національного (рис. 1).

Облік амортизації компонентів складає різні витрати на різні частини цілого об'єкта основних засобів. Оскільки ці компоненти зношуються з різною швидкістю і мають різні значення зносу, кожен компонент знецінюється окремо.

Облік основних засобів за МСФЗ не можна віднести до складних ділянок обліку, проте деякі положення щодо застосування МСБО 16 «Основні засоби» на практиці викликають низку запитань. Основна ідея умов застосування компонентного обліку основних засобів полягає в тому, що ті частини основного засобу, строки експлуатації яких суттєво відрізняються, слід амортизувати окремо. На перший погляд здається, що все легко й просто, однак, коли на практиці виникає необхідність виділити компоненти й оцінити їх, відбувається це значно складніше.

Методологічні положення щодо обліку окремих компонентів основних засобів зазначені у параграфах 43–47 МСБО 16 «Основні засоби», (рис. 2).

В МСБО 16 чітко акцентовано на тому, що кожен окрему компоненту об'єкта основного засобу необхідно амортизувати у разі, коли її собівартість є суттєвою щодо загальної собівартості об'єкта. У такому разі оцінка порогу суттєвості для компонентного обліку є предметом професійного судження керівництва підприємств. Із цього слідує, що підприємству слід розподілити суму первісної вартості, за якою оцінений об'єкт основного засобу, на так звані суттєві частини. У подальшому кожен компоненту об'єкта необхідно амортизувати окремо за попередньо встановленим

персональним (індивідуальним) строком корисного використання із застосуванням певного методу нарахування амортизації [5].

У разі, якщо підприємство придбало об'єкт основного засобу за визначену суму, однак без її розподілу на вартості окремих компонентів у супровідних документах, слід самостійно розрахувати вартість кожної компоненти об'єкта, зважаючи на їхні ринкові (справедливі) вартості. Для цілей бухгалтерського обліку підприємство має можливість роздібити об'єкт основного засобу на частини відповідно до потреби. Слід вказати на те, що відокремлені компоненти об'єкта основного засобу можуть як мати матеріальну форму, так і не мати її. До прикладу, витрати на капітальний ремонт можуть бути матеріальними (запасні частини) або нематеріальними (витрати на регулярне технічне обслуговування за умови, коли компоненти основного засобу використовують протягом більше, ніж один період) [1].

У разі, коли підприємство застосовує компонентний облік, його використання є обов'язковим. Це обґрунтовується ймовірним суттєвим впливом на показники фінансової звітності. За вимогами МСБО, враховуючи застосування «компонентного» обліку об'єктів основних засобів, у фінансовій звітності такі об'єкти висвітлюються як цілісний актив, тобто окремо не уточнюється та не розкривається інформація про його компоненти [5]. До прикладу, авіакомпанія, як правило, повинна розкривати літальні апарати як клас основних засобів, а не розкривати окрему інформацію щодо літакової рамки літака, двигунів, інтер'єрів тощо.

У порівнянні з міжнародними стандартами, у національній системі бухгалтерського обліку застосування «компонентного» обліку об'єктів основного засобу визначено лише як альтернативний, оскільки зазначена комплексна методологія

Рис. 1. Завдання впровадження компонентного обліку об'єктів основних засобів

Рис. 2. Методологічні положення щодо обліку окремих компонентів як складників об'єкта основного засобу [1; 5]

в П(С)БО 7 «Основні засоби» та Податковому кодексі України відсутня.

Однак, як зазначалось вище, у п. 4. П(С)БО 7 «Основні засоби» лише вказано, що «якщо один об'єкт основних засобів складається з частин, які мають різний строк корисного використання (експлуатації), то кожна з цих частин може визнаватися в бухгалтерському обліку як окремий об'єкт основних засобів» [8]. Одночасно, у ПКУ «компонентний» облік об'єкта основного засобу не передбачений схемою нормування термінів корисного використання основних засобів [7]. Разом з тим, у п. 23 Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів визначено, що «якщо один об'єкт основних засобів складається з частин (компонентів), які мають різний строк корисного використання (експлуатації), то кожна з цих частин може визнаватися в бухгалтерському обліку окремим об'єктом основних засобів» [10]. Таке фразування є близьким до міжнародних стандартів та означає, що вперше оцінена вартість об'єкта основного засобу у момент придбання може бути розділена на його суттєві частини.

Відсутність застосування схеми «компонентної» амортизації об'єкта основного засобу визначає низку проблемних питань у бухгалтерському обліку, зокрема внаслідок поданих роз'яснень у Листі Міністерства фінансів України «Про надання роз'яснення з бухгалтерського обліку бюджетних установ». Цим листом визначено, що «зміна

первісної (переоціненої) вартості необоротних активів проводиться у разі модернізації, яка призвела до додаткового укомплектування необоротних активів. Заміна жорсткого диска на новий під час проведення ремонту комп'ютера не приводить до додаткового укомплектування комп'ютерної техніки» та «під час проведення ремонту необоротних активів у випадках, не пов'язаних з дообладнанням, реконструкцією, модернізацією, що призвело до заміни запасних частин, їх вартість не відноситься на збільшення вартості необоротних активів, а відноситься на видатки за відповідними кодами економічної класифікації видатків бюджету» [11]. Досить спірним є зазначене трактування, яке означає, що на підприємстві старий жорсткий диск обліковуватиметься в подальшому, хоча фактично буде вилучений з комп'ютера, а вартість нової запасної частини не амортизуватиметься при його реальному використанні терміном понад 12 місяців та одночасно списеться у повному обсязі до складу витрат того періоду, у якому його буде встановлено у ПК.

Окрім того, Міністерство фінансів України не надало методології щодо можливого порогу суттєвості вартості для «компонентного» обліку основних засобів, а тому фінансистам та бухгалтерам підприємства доведеться проявити щодо цього питання своє професійне судження. Як пропозиція, у випадку застосування компонентного обліку слід викласти необхідні положення

щодо його застосування в Наказі про облікову політику.

Висновки з проведеного дослідження. За результатами дослідження національних та міжнародних нормативних документів, які регламентують процес ведення бухгалтерського обліку об'єктів основних засобів за «компонентним» обліком, можемо констатувати той факт, що необхідно надавати більше уваги такому виду обліку. Облік компонентів може бути доцільним у тому разі, коли певні частини (тобто компоненти) об'єкта основних засобів можуть вимагати заміни через регулярні проміжки часу. При цьому досить важливим є таке положення: витрати на заміну такого компонента мають додаватися до балансової вартості активу, коли вартість понесена, і лише у тому разі, якщо очікується, що заміна частина надасть підприємству додаткові економічні вигоди. Балансова вартість заміненних частин об'єкту основного засобу повинна списуватись із рахунків бухгалтерського обліку звичайним чином. Амортизація компонентів основного засобу також має особливості та є доцільною, коли основні компоненти об'єкта основних засобів мають значно інший корисний економічний ресурс, аніж решта активу. Необхідно розробити методологічну базу щодо комплексного рішення управління основними засобами, що допоможе підприємствам ефективно відстежувати, оптимізувати керувати та без особливих зусиль дотримуватися урядової політики України.

Отже, загалом принципи бухгалтерського обліку об'єктів основних засобів можуть залишатися значною мірою незмінними, однак є деякі особливості, про які слід пам'ятати бухгалтерам, а саме: більший акцент робити на компонентному обліку; враховувати коливання амортизаційних відрахувань на одному і тому ж об'єкті основних засобів з року в рік, оскільки залишкова вартість базується на поточній, а не історичній вартості. Визначення вартості основних засобів загалом або розбиття на компоненти вимагає комплексного рішення, яке має відповідати стандартам і правилам, забезпечуючи при цьому належну гнучкість для підприємств.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Fixed Asset Componentization. *Fixed Assets Management Solution*. 2020. Vol. 1. URL : <https://tracet.in/fixed-asset-componentization-2/> (дата звернення: 08.05.2020).
2. Васильківський В., Василенко А., Карпова В., Чалий І. Основні засоби: від теорії до практики : практичний посібник. К. : ТОВ «Редакція газети «Все про бухгалтерський облік». 2015. 288 с.
3. Лисиченко О.О. Організація та методика обліку об'єктів основних засобів за компонентами. *Наукові праці Кіровоградського національного*

технічного університету. Економічні науки. 2016. Вип. 29. С. 144-150. URL : <http://dspace.kntu.kr.ua/jspui/bitstream/123456789/4060/1/17.pdf> (дата звернення: 10.05.2020).

4. Майстер Л.А., Откаленко О.М. Економічна сутність та класифікація основних видів діяльності в системі управління матеріально-технічною базою підприємства. *Подільський науковий вісник*. 2018. № 4. С. 67-74. URL : <https://www.elibrary.ru/item.asp?id=36939988> (дата звернення: 10.05.2020).

5. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 : IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012. URL : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_014 (дата звернення: 06.05.2020).

6. Облік надходження основних засобів на підприємство. *Податки & бухоблік*. 2017. № 94. URL : <https://i.factor.ua/ukr/journals/nibu/2017/november/issue-94/article-32187.html>.

7. Податковий кодекс України, затв. Верховною Радою України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 12.05.2020).

8. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затв. Наказом Міністерства фінансів України від № 92 від 27.04.2000 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00> (дата звернення: 10.05.2020).

9. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві. Закон України, затв. Верховною Радою України від 16.01.2020 р. № 1210 URL : https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=66520 (дата звернення: 10.05.2020).

10. Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів, затв. Наказом Міністерства фінансів України від 30.09.2003 р. № 561. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0561201-03> (дата звернення: 10.05.2020).

11. Про надання роз'яснення з бухгалтерського обліку бюджетних установ. Лист Міністерства фінансів України від 22.08.2014 р. № 31-11420-07-10/21858. URL : <https://law.dt-kt.com/lyst-ministerstva-finansiv-ukrayiny-pro-nadannya-roz-yasnennya-z-buhgalterskogo-obliku-byudzhethnyh-ustanov-vid-22-08-2014-r-31-11420-07-10-21858/> (дата звернення: 10.05.2020).

12. Прокопенко В. Компонентний П(С)БО – облік основних засобів: чи обов'язково? *Інтерактивна бухгалтерія*. 2019. № 91. URL : <https://interbuh.com.ua/ua/documents/oneanalytics/129826> (дата звернення: 08.05.2020).

REFERENCES:

1. Fixed Asset Componentization. (2020) Fixed Assets Management Solution. vol. 1. Available at: <https://tracet.in/fixed-asset-componentization-2/> (accessed 08 May 2020).
2. Vasylykivskyi V., Vasylenko A., Karpova V., Chalyi I. (2015) Osnovni zasoby: vid teorii do praktyky : praktychnyi posibnyk [Basic tools: type of theory to practice: praktychnyi posibnyk]. Kyiv: TOV "Redaktsiia hazety "Vse pro bukhgalterskyi oblik". 288 p. (in Ukrainian).

3. Lysychenko O.O. (2016) Orhanizatsiia ta metodyka obliku ob'ektiv osnovnykh zasobiv za komponentamy [Organization and methods of accounting for fixed assets by components]. *Naukovi pratsi Kirovohradskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu. Ekonomichni nauky*. [Scientific works of Kirovograd National Technical University. Economic sciences]. vol. 29, pp. 144-150. Available at: <http://dspace.kntu.kr.ua/jspui/bitstream/123456789/4060/1/17.pdf> (accessed 10 May 2020).

4. Maister L.A., Otkalenko O.M. (2018) *Ekonomichna sutnist ta klasyfikatsiia osnovnykh vydiv diialnosti v systemi upravlinnia materialno-tekhnichnoi bazoiu pidpriemstva* [Economic essence and classification of the main activities in the management system of material and technical basis of the enterprise]. *Podil'skyi naukovyi visnyk* [Podolsk Scientific Bulletin]. vol. 4, pp. 67-74. Available at: <https://www.elibrary.ru/item.asp?id=36939988> (accessed 10 May 2020).

5. Mizhnarodnyj standart bukhhalters'koho obliku 16 (2012) IASB. [International Accounting Standard 16: IASB]. Available at: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_014 (accessed 06 May 2020).

6. *Oblik nadkhodzhennia osnovnykh zasobiv na pidpriemstvo* (2017) [Accounting for the receipt of fixed assets in the enterprise]. *Podatky & bukhoblik* [Taxes & Accounting]. (electronic journal), no. 94. Available at: <https://i.factor.ua/ukr/journals/nibu/2017/november/issue-94/article-32187.html> (accessed 10 May 2020).

7. *Podatkovi kodeks Ukrainy* (2010) [Tax Code of Ukraine]. *Zakon Ukrainy*, from 02.12.2010 № 2755-VI / Verkhovna Rada Ukrainy. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (accessed 12 May 2020).

8. *Polozhennia (standart) bukhhalterskoho obliku 7 "Osnovni zasoby"* (2000) [Regulation (standard) of accounting 7 "Fixed assets"]. *Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy* vid 27.04.2000 r. № 92 [Order of the Ministry of Finance of Ukraine, from 27.04.2000 № 92]. Avail-

able at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00> (accessed 10 May 2020).

9. *Ukrainian Law* (2020) "Pro vnesennia zmin do Podatkovoho kodeksu Ukrainy shchodo vdoskonalennia administruvannia podatkiv, usunennia tekhnichnykh ta lohichnykh neuzghodzhennosti u podatkovomu zakonodavstvi" [On Amendments to the Tax Code of Ukraine to Improve Tax Administration, Eliminate Technical and Logical Inconsistencies in Tax Legislation]. *Zakon Ukrainy*, from 16.01.2020 № 1210 / Verkhovna Rada Ukrainy. Available at: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=66520 (accessed 10 May 2020).

10. *Pro zatverdzhennia Metodychnykh rekomendatsii z bukhhalterskoho obliku osnovnykh zasobiv* (2003) [About the statement of Methodical recommendations on accounting of fixed assets]. *Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy* vid 30.09.2003 № 561 [Order of the Ministry of Finance of Ukraine, from 30.09.2003 № 561]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0561201-03> (accessed 10 May 2020).

11. *Pro nadannia roziasnennia z bukhhalterskoho obliku biudzhethnykh ustanov* (2014) [On providing clarification on the accounting of budgetary institutions]. *Lyst Ministerstva finansiv Ukrainy* vid 22.08.2014 r. # 31-11420-07-10/21858 [Letter of the Ministry of Finance of Ukraine, from 22.08.2014 № 31-11420-07-10/21858]. Available at: <https://law.dt-kt.com/lyst-ministerstva-finance-ukrayiny-pro-nadannya-roz-yasnennya-z-bukhalterskogo-obliku-byudzhethnyh-ustanov-vid-22-08-2014-r-31-11420-07-10-21858/> (accessed 10 May 2020).

12. Prokopenko V. (2019) *Komponentnyi P(S) BO – oblik osnovnykh zasobiv: chy oboviazkovo?* [Component P(S)BU – accounting for fixed assets: is it necessary?]. *Interaktyvna bukhhalteriiia* [Interactive accounting]. (electronic journal), no. 91. Available at: <https://interbuh.com.ua/ua/documents/oneanalyt-ics/129826> (accessed 12 May 2020).